

tüli kõhe liikumas ja wemblad sagedast' tantsumas, et ar-
wast' eeslid ja warjud weristamata päädega koju pea-
sid. Viimaks mässas fölik lin, üks ika teise waasta, aga
fui nende mässajate läest küsiti: mispärast teie nii tur-
jaast' üks teisega mässate? siis ei wöinud palju fedagi pike-
mat otsust anda fui: »mina olen eesel, ja tema on wari,
ehk ümberüteldud: mina olen wari, ja tema on eesel.

Juist nissama senisalas lugu oli aega mööda Tuisulas,
kus rahwas fa pifemalt tülist ei teabnud, kui — mina olen
nurgelise, tema on ümmarguse rata-mees. Neid oli waga
pisut, kes seda moisisid, et ümmargune ratas hõlpsamalt
tee peal weereb, kui üks nurgeline. Kesk aksja forra olid
söidul ise fätsunud, leidisid selgesi, et ümmargune ratas
fergem on; aga nemod ei wiitsind oma wana wanfritel pa-
remaid rataid teha, nissama wâhe uusi wanfrid teistviisi
ehitama hafata. Tuisulased on tannini igas sohos nurge-
lisite ratastega läbisaanud ja nendega harind: mis hâda
pärast peaksite meie rataaspuid minema paenutama. Tõsi
on, et meie lapsed lõndi õpides künlliku põrandat ja pika
särside pärast fukudes mõnda muhku pâhbâ saawad, enne kui
särgisaba jalge eest ülestõstma ja põrandat haudade eest en-
naast hoidma õpirad; aga kes sellse tühja aksja pärast läbâb
särfi ja põrandat moondama! Anna lapsete mõni sibë
witsalaks selga, sunni ta särgisaba töstma ja põrandat
haua eest ennaast hoidma õpib! Kuida aši ford meie Tui-
sulas on, sellega peab igamees rahul olema. Kõik wana-
risu ja soli armastajad on meie söbrad, kes uudist ja pa-
remat tahavad sünditada, — meie wihamehed.

Sün õpetame enneniistest jutu, sellel pikemat õpetust
tarvis ei ole. Kesk foore seezt tuume oštab leida, se leiab
sedat õpetuseta, ja kes ei ošta, sellele ei aitaks fa pifem
õpetus midagi.